

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Cartoon: Elias Areda/ thereporter

Günümüz Türkiye’inde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırmalarının yolu açılmıştır. Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden

daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli Uğur Mumcu "*Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.*" diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye'deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayrı meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK'nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah'tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah'ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum

sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah’ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar.” ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyaret-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında “kavvam” sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkeklere verilmiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah’ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. *“Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).”* ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyaret-vakfi-meali-4)) *“Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir.”* ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanı ile çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliktir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece “istemeden benimle münasebet kurdu” beyanı ile dahi erkeğin hayatı kabaşa dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla

mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanunun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.”* ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli dir. Evlenirken yaşanacak mekanın seçilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yüklenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah'ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir. ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diyaret-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eşit bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemiştir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com